

vörös juhar

*volt egy fa a tömbházunk előtt
tavasszal a virágai
ősszel pedig a levelei őrtüze
melegített a betonszürkeségben
olyan 20 méter magas lehetett
amikor a fenti szomszéd úgy döntött
megmérgezi mert elzárta a napot az ablakai elől
és a szél veszélyesen csapdosta neki az ágakat*

*minden tavasszal kis fészekszerű
virágcsokrok jelentek meg az ágakon
gyerekként azt hittem abban kelnek ki
a reggelt vidám csiviteléssel kezdő madarak
az ágyból nézve a zöld levelek között
megbúvó majd növekvő bokréták
szebbek voltak mindenféle tűzijátéknál*

*a lebénult nagyanyám ágya
az ablakkal szemben feküdt
a párnája mindig úgy volt fordítva
hogy kilásson a zöld lombsátorra
a verebeket kergető fecskékre
a különös szirmokra
amelyek rendületlenül lángoltak
az égbolt tengerében*

*a szomszéd végül szerzett
valami mérget és befecskendezte
a juhar sötétszürke védtelenül sima kérgébe
és a halál elindult felfelé
kioltani a fényt a tüzet
amely nagyanyám szemében
pislákkolt*

*a fa végül túlélte
a következő tavasszal
erőlködve ugyan
de konokul virágba borult*

*a méreg bunkósbotként
verte szét a lombornyójt
leszaggatva piros díszait
kis maroknyi csokrok
rejtőzködtek a szélben reszkető
sápadtzöld levelek között
egy virágzó ág
azonban nagyon igyekezett
belevörösödött az erőfeszítésbe
mint két kitért tenyér
tele bimbózó szépséggel
nyújtózkodott az ablak felé*

ahonnan nagyanyám szokta nézni